

การถอดความหมายจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไทย

Interpreting of Scene Related to Alcoholic Beverage on Thai Films

นันทสิทธิ์ กิตติวรากุล

Nantasit Kittiwarakul

นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต(การสื่อสารมวลชน) คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Mass Communication, Chaing Mai University

Email: mr_nantasit@yahoo.com

Abstract

The research aims to serve four following objectives: (1) To study the ratio of the film related to alcoholic beverage on Thai films, (2) To study the ratio of the scene related to alcoholic beverage on Thai films, (3) To interpret the scene related to alcoholic beverage on Thai films and (4) To study presentation of alcoholic beverage brand name on Thai films. The analysis bases on 128 titles of Thai films show on between years 2005 - 2007. And the findings are demonstrated that there are 107 (83.59%) out of 128 films related to alcoholic beverage. The 610 scenes related to alcoholic beverage are found with 646.54 minutes (6.33%) of the total length. The average of alcoholic scenes on each film is 6.30 minutes. The film can be separated to a group of films which indicated that the alcohol beverage takes significant and insignificant role of the story telling. The alcoholic beverage plays a significant role of story telling found on 64 titles. The most picture size of scene related to alcoholic beverage is Long Shot, 192 scenes (35.62 %). The most camera angles of scene related to alcoholic beverage is Eye-level, 387 scenes (86.97 %). The most light setting of scene related to alcoholic beverage is Low Key Light, 331

scenes (68.53 %). The alcoholic beverage plays an insignificant role of story telling found on 43 titles. The most picture size of scene related to alcoholic beverage is Long Shot, 45 scenes (32.85 %). The most camera angles of scene related to alcoholic beverage is Eye-level Shot, 102 scenes (85 %). The most light setting of scene related to alcoholic beverage is Low Key Light, 64 scenes (56.64 %). The alcoholic beverage meanings reflected from story telling are categorized into 2 groups; positive and negative meanings. There are 9 positive meanings; friendship, celebration, way of love, entertainment or relaxing, determination, prudence, frankness, maturation and tool for open-minded and 5 negative meanings; badness, rule violation and bogged down in or running away from the trouble and failure. The film genre that has the most of alcoholic beverage scene is comedy (40 titles or 37.38 %). The most of characters who involved in alcoholic beverage are middle-aged (79 titles or 42.25 %). There are 76 titles or 71.03 % which the significant role characters involved with alcoholic beverage. Alcoholic beverage brand name appeared in 27 titles. Most of them are "Singha" (16 titles). Secondary, "Chang" (9 titles), "Leo" (5 titles), "Heineken", "Mekong", "Beer Thai", "Johnnie Walker", "Spy", "Asahi", "Jack Daniel's", "Bacardi" and "Budweiser" (1 title for each brand). The most presenting method of alcoholic beverage brand name was labeled on the bottle or can (16 titles), brand name on the package (8 titles), advertising poster (4 titles), light box display (3 titles) whereas billboard, brand name on the beach umbrella, football stadium advertising, brand name in the beer park, product display, label sticker and flag barricade (1 title for each method).

บทนำ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) เพื่อศึกษาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไทยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ความสำคัญของปัญหาที่นำเสนอประเด็นการวิจัยคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นับเป็นปัญหาสำคัญที่สร้างความเสียหายให้กับสังคมไทยสูงมากขึ้นเรื่อยๆ ในการสำรวจในปี พ.ศ. 2547 พบร่วม คนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง ร้อยละ 32.7 ของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้น หรือประมาณ 16.2 ล้านคน มีค่าใช้จ่ายในการดื่มสูงถึงเดือนละ 328.6 บาท นอกจากนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังก่อให้เกิดผลเสียในหลายด้าน ทั้งสุขภาพร่างกาย จิตใจ อุบัติเหตุทางท้องถนน สังคม ฯลฯ (บันทึก คร. ไฟศาล, 2549 : 11-14) ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนรณรงค์ให้ลด ละ เลิก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งจากสื่อมวลชน และสื่อจัดกรรมมีให้เห็นมากขึ้น โดยเฉพาะการเขียนเชื้อร้ายภาพการดื่ม และยห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ รวมทั้งความพยายามห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ โดยการให้โฆษณาองค์กรหรือแม้กระทั้งไม่ให้โฆษณาเลยก็ตาม จึงเป็นที่แน่นอนว่า โทรทัศน์ถูกตรวจสอบอย่างมากในเรื่องนี้ แต่สำหรับภาพยนตร์ สื่อที่ผู้ชมมีสามารถในการรับชมสูงกว่าการชมโทรทัศน์ และเป็นสื่อที่มีผู้ชมเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ กลับไม่ได้มีกฎหมายชัดเจนในการควบคุมจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงดูเหมือนว่าสื่อภาพยนตร์ถูกละเลยในเรื่องนี้

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสัดส่วนของภาพยนตร์ไทยที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2. ศึกษาสัดส่วนของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไทย 3. ศึกษาการให้ความหมายในจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไทย และ 4. ศึกษาการนำเสนอรายห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไทย เก็บข้อมูลจากการสำรวจที่เคยจายในโรงพยาบาลโดยทั่วไป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2550 ในรูปแบบวีดิทัศน์ จำนวน 128 เรื่อง เก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ ในส่วนข้อมูลเชิงปริมาณ จะศึกษาในสองเรื่องคือ จำนวนของภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหาสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ที่มีและไม่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากนั้นเป็นการหาสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่ม

แลกอ้อออล์ในภาคยนตร์แต่ละเรื่อง ว่าใช้ระยะเวลาคิดเป็นร้อยละเท่าใดในเรื่องนั้น จำนวนจากที่ใช้เทคนิคในการถ่ายทำในด้านขนาดภาพ มุมกล้อง และสภาพแสง สัดส่วนประเภทของภาคยนตร์ สัดส่วนของวัยของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ สัดส่วนของตัวละครสำคัญ และตัวละครไม่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ และปริมาณโฆษณาในภาคยนตร์ สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จะศึกษาจากที่มีการถ่ายเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ เพื่อทราบถึงการสื่อความหมายจากการถ่ายเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ จากเนื้อเรื่องในภาคยนตร์ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนั้น ได้ค้นคว้างานวิจัยทั้งที่มีอยู่ในรูปแบบของวิทยานิพนธ์ บทความทางวิชาการ และเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวข้อง แบ่งตามเนื้อหาได้เป็น 3 ประเภท นั่นคือ 1. การวิจัยที่สนใจพฤติกรรมและปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ 2. การวิจัยที่สนใจมาตรการในการป้องกันปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ 3. การวิจัยที่ศึกษาการโฆษณาเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ และสุดท้ายเป็นการทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการสื่อสารประจำเดือนเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ ทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ มี 5 ทฤษฎี คือทฤษฎีสัญญาณวิทยา (Semiology) หมายคติ (Mythologies) วาทกรรม (Discourse) การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) ทฤษฎีทั้ง 4 ทฤษฎีข้างต้นนี้ เป็นทฤษฎีทางสังคมที่เกี่ยวกับการให้ความหมาย หรือการกำหนดความหมาย ซึ่งภาคยนตร์นับเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีความสมบูรณ์แบบในการสร้างความหมายต่าง ๆ และทฤษฎีการสร้างภาคยนตร์เพื่อให้ทราบเทคนิคการสร้างความหมายในการสร้างภาคยนตร์

ผลการวิจัย

1. จากเครื่องดื่มแลกอ้อออล์ในเชิงปริมาณ

ภาคยนตร์ไทยทั้งหมดจำนวน 128 เรื่องนั้น เป็นภาคยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแลกอ้อออล์จำนวน 107 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 83.59 ของภาคยนตร์ไทยทั้งหมด ปีที่มีภาคยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแลกอ้อออล์มากที่สุดคือ พ.ศ. 2550 จำนวน 40 เรื่อง รองลงมา

คือ พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2548 จำนวน 34 และ 33 เรื่อง ตามลำดับ แต่เมื่อนำมาเทียบกับจำนวนภาษยนตร์ทั้งหมดในปีเดียวกันพบว่า ปีที่มีสัดส่วนภาษยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากที่สุดคือ พ.ศ. 2548 คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาคือ พ.ศ. 2550 และ พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 86.96 และ 75.56 ตามลำดับ

ในจำนวนภาษยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด 107 เรื่อง มีความยาวรวมกันเป็นจำนวน 10213.12 นาที เป็นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด 610 นาที เวลารวมทั้งหมด 646.54 นาที หรือคิดเป็นร้อยละ 6.33 ของความยาวของภาษยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมกัน จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นค่าเฉลี่ยเรื่องละ 6.30 นาที และคิดเป็นจากจะประมาณ 1.40 นาที ภาษยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 41 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 38.32 และมีภาษยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 66 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 61.68

เมื่อพิจารณาบทบาทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาษยนตร์แล้ว พบว่าสามารถแบ่งภาษยนตร์ได้เป็นสองกลุ่มนั่นคือ ภาษยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญกับเรื่อง และภาษยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญกับเรื่อง

1) ภาษยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญกับเรื่อง

ภาษยนตร์ในกลุ่มนี้มีทั้งหมด 43 เรื่อง ความยาวของภาษยนตร์ทั้งหมด 4059.27 นาที ความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวม 91.08 นาที หรือคิดเป็นร้อยละ 2.24 ความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาษยนตร์แต่ละเรื่องเฉลี่ยเรื่องละ 2.07 นาที ภาษยนตร์ที่มีความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 14 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 32.56 ของภาษยนตร์ในกลุ่มนี้และภาษยนตร์ที่มีความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 29 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 67.44 ของภาษยนตร์ทั้งหมดในกลุ่มนี้

2) ภาษยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญกับเรื่อง

ภาษยนตร์ในกลุ่มนี้มีทั้งหมด 64 เรื่อง ความยาวของภาษยนตร์ทั้งหมด 6153.45 นาที ความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวม 555.39 นาที หรือคิดเป็นร้อยละ 9.03

ความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพนัตต์แต่ละเรื่องเฉลี่ยเรื่องละ 8.41 นาที ภาพนัตต์ที่มีความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 25 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 39.06 ของภาพนัตต์ในกลุ่มนี้ และภาพนัตต์ที่มีความยาวของจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 39 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 60.94 ของภาพนัตต์ทั้งหมดในกลุ่มนี้

2. เทคนิคการถ่ายทำภาพนัตต์ในจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ภาพนัตต์ที่ใช้ศึกษาแบบได้เป็นสองกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มภาพนัตต์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญกับเรื่อง และภาพนัตต์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญกับเรื่อง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเชิงบริมาณ

1) ภาพนัตต์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญกับเรื่อง

ในการศึกษาขนาดภาพพบว่า ภาพนัตต์ในกลุ่มนี้ ถ่ายภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยขนาดภาพ LS (ภาพไกล) มากที่สุดคือ 45 ฉาก หรือ ร้อยละ 33 รองลงมาคือขนาดภาพ MS (ภาพปานกลาง) จำนวน 40 ฉาก หรือ ร้อยละ 29 ขนาดภาพ MCU (ภาพปานกลางค่อนไกล) มีจำนวน 22 ฉาก หรือร้อยละ 16 ขนาดภาพ CU (ภาพไกล) จำนวน 18 หรือ ร้อยละ 13 ขนาดภาพ MLS (ภาพปานกลางค่อนไกล) จำนวน 11 ฉาก หรือร้อยละ 8 ขนาดภาพ ELS (ภาพไกลมาก) จำนวน 1 ฉาก หรือร้อยละ 1 และไม่มีขนาดภาพ ECU (ภาพไกลมาก)

ในการศึกษามากล้องพบว่า มุมกล้องในการถ่ายจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใช้มากที่สุดคือมุมปกติ หรือมุมระดับสายตา จำนวน 102 ฉาก หรือร้อยละ 85 รองลงมาเป็นมุมสูง จำนวน 16 ฉาก หรือร้อยละ 13 และมุมต่ำ จำนวน 2 ฉาก หรือร้อยละ 2 สำหรับมุมเอียงไม่มี

ในการศึกษาสภาพแสงพบว่า สภาพแสงในการถ่ายทำจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมากที่สุดคือ Low key (ภาพมืด) จำนวน 64 ฉาก หรือร้อยละ 57 และ High key (ภาพสว่าง) จำนวน 49 ฉาก หรือร้อยละ 43

2) ภาพยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญกับเรื่อง

ในการศึกษาขนาดภาพพบว่า ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ ถ่ายภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยขนาดภาพ LS (ภาพใกล้) มากที่สุดคือ 192 ชา ก หรือ ร้อยละ 36 รองลงมาคือขนาดภาพ MS (ภาพปานกลาง) จำนวน 119 ชา ก หรือ ร้อยละ 22 ขนาดภาพ MCU (ภาพปานกลางค่อนใกล้) มีจำนวน ชา ก 96 หรือร้อยละ 18 ขนาดภาพ CU (ภาพใกล้) จำนวน 70 ชา ก หรือร้อยละ 13 ขนาดภาพ MLS (ภาพปานกลางค่อนไกล) จำนวน 48 ชา ก หรือร้อยละ 9 ขนาดภาพ ECU (ภาพใกล้มาก) จำนวน 13 ชา ก หรือร้อยละ 2 และขนาดภาพ ELS (ภาพไกลมาก) จำนวน 1 ชา ก หรือน้อยกว่าร้อยละ 1

ในการศึกษาเรื่องมุมกล้องพบว่า มุมกล้องในการถ่ายจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใช้มากที่สุดคือมุมปกติ หรือมุมระดับสายตา จำนวน 387 ชา ก หรือร้อยละ 88 รองลงมาเป็นมุมสูง จำนวน 45 ชา ก หรือร้อยละ 10 มุมต่ำ จำนวน 11 ชา ก หรือร้อยละ 2 และมุมเอียง จำนวน 2 ชา ก หรือน้อยกว่าร้อยละ 1

ในการศึกษาสภาพแสงพบว่า สภาพแสงในการถ่ายทำจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมากที่สุดคือ Low key (ภาพมืด) จำนวน 331 ชา ก หรือร้อยละ 69 และ High key (ภาพสว่าง) จำนวน 152 ชา ก หรือร้อยละ 31

3. ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากบทภาพยนตร์

เมื่อวิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยจำนวน 107 เรื่องแล้ว พบร่วมกันว่า ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีทั้ง แบ่งดี จำนวน 9 ความหมาย แบ่งร้าย 5 ความหมาย และเป็นของประกอบชา ก หรือไม่มีความหมาย

ความหมายในแบ่งดี ได้แก่

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นความใกล้ชิดสนิทสนม โครงเรื่องที่เกี่ยวกับญาติเพื่อน หรือคนรู้จักกัน เมื่อตัวละครเหล่านี้ได้พบหรือทำกิจกรรมร่วมกัน จะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบหนึ่งเสมอ ในภาพยนตร์บางเรื่อง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้คนดื่มดุแลกัน อีกลักษณะหนึ่งคือ ตัวละครที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน และพบกัน

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสนิทสนมอย่างรวดเร็ว และจากในโครงเรื่องลักษณะนี้มักเกิดขึ้นในร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการฉลอง ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ ใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับจากการฉลองเกือบจะทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเปิดงานของชนชั้นสูง หรือการฉลองเล็กน้อยหลังจากที่ทำกิจกรรมใดสำเร็จลุล่วง

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเปิดทางสู่ความรัก โครงเรื่องของภาพยนตร์ที่สะท้อนว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นทางสู่ความรักคือ เมื่อตัวละครได้เข้าไปอยู่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะดื่มหรือไม่ก็ตาม จะทำให้พบรักกับคนที่ตนเองรักหรือแอบรักหรือมีโอกาสแสดงความรักต่อกัน และรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความสนุกสนานหรือการพักผ่อน ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ เมื่อมีชาติที่แสดงให้เห็นการพักผ่อนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พักผ่อนในห้องพัก บนเรือสำราญ ในสถานบันเทิง และในสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ส่วนมากมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมของชนชั้น ๆ ด้วย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความมุ่งมั่น ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ มีโครงเรื่องที่ตัวละครชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในขณะปฏิบัติหน้าที่ก็ยังคงดื่ม แต่กลับเป็นคนทำงานอย่างมุ่งมั่นและจริงจัง

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความสุขุม ภาพยนตร์ที่แสดงว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความสุขุม มีโครงเรื่องที่มีตัวละครสองฝ่ายเพชญหน้ากัน ตัวละครที่ใจเย็นกว่า หรือได้เปรียบกว่าจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่ได้ทุกข์ร้อนกับการเพชญหน้า

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความจริงใจ ภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความจริงใจ มีโครงเรื่องที่ตัวละครเกิดความขัดแย้ง เนื่องจากไม่เข้าใจกัน ก็จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเมามาย และพูดความในใจออกมาก ซึ่งอาจสร้างความไม่พอใจให้กับฝ่ายหนึ่งได้ แต่สุดท้ายก็ยอมเข้าใจกัน

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แสดงความเป็นผู้ใหญ่ โครงเรื่องที่แสดงให้เห็นว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แสดงความเป็นผู้ใหญ่ คือ เมื่อตัวละครที่เป็นวัยรุ่น เติบโตขึ้น ก็จะเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดื่มมากขึ้นตามอายุ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือการเปิดรับสิ่งใหม่ โครงเรื่องที่แสดงให้เห็นว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือการเปิดรับสิ่งใหม่ คือเมื่อตัวละครดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปแล้วจะนำไปสู่การเปิดใจยอมรับในสิ่งที่ตัวเองยังไม่เคยรู้จักแม่ว่าอาจจะเคยไม่ชอบสิ่งนั้นมาก่อนก็ตาม

ความหมายในแง่ร้าย ได้แก่

เครื่องดื่มแอลกอฮอลล์เป็นความเลว การวิเคราะห์สภาพนั้นที่ให้ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์เป็นความเลว ส่วนมากมักเกิดขึ้นกับภาระน้ำหนักที่มีลักษณะของพระเอกและผู้ร้าย หรือ ตัวดี และตัวเลว นั่นคือตัวละครแบ่งได้เป็นสองกลุ่มที่ตรงข้ามกัน และกลุ่มตัวละครที่มีพฤติกรรมที่แสดงอย่างชัดเจนว่าเป็นผู้ร้ายมักมีนิสัยโหดร้าย ทำร้าย หรือฆ่าผู้อื่นได้ ก็จะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์คู่กับบทบาทของผู้ร้ายเสมอตัว ในขณะที่ภาระนั้นที่ภาระนั้นเรื่องไม่ได้แบ่งตัวละครออกเป็นสองกลุ่ม แต่ตัวละครตัวเดิมมีพฤติกรรมตันเรื่องและปลายเรื่องต่างกัน กล่าวคือ ตันเรื่องตัวละครมีพฤติกรรมไม่ดี ก็มักใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอลล์คู่กับพฤติกรรมไม่ดีเสมอ แต่ปลายเรื่องพฤติกรรมดีขึ้น ก็จะไม่พบเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์อยู่กับตัวละครตัวนั้นอีก และในภาระนั้นเรื่อง นำเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ไปร่วมกับจักษุที่เกี่ยวกับความเลวร้าย เช่นการซื้ออาวุธ เก็บ การทำธุรกิจผิดกฎหมาย การค้ายาเสพติด เป็นต้น

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือเรื่องหักกรอบ ตัวละครที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือ มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำในภาคยนตร์หลายเรื่อง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบที่สังคมหรือผู้บังคับบัญชากำหนดให้ ซึ่งตัวละครอาจละเมิดกฎหมายนั้น เพราะถูกข้องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นบุคลิกส่วนตัวที่มาพร้อมกับการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำก็ได้ ตัวละครเหล่านี้จึงมีอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ชอบที่จะอยู่ภายใต้การควบคุม หรือควบคุมไม่ได้

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความหายนะ โครงเรื่องที่สะท้อนว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความหายนะ คือเมื่อตัวละครดื่มแล้วเกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดเรื่องที่ไม่ดีๆ ใจทำให้เกิดปัญหาตามมา หรือเครื่องดื่มและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นอันตราย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือการจมอยู่กับปัญหา หรือหนีปัญหา ในภาพยนตร์หลายเรื่อง ตัวละครประสบปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข มักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งที่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์ไม่ได้นำไปสู่การแก้ปัญหาใด และตัวละครก็ไม่พยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้น

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือความล้มเหลว โครงเรื่องที่แสดงว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือความล้มเหลวคือ เมื่อตัวละครดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนมึนเมาแล้ว ในเวลาต่อมาตัวละครเหล่านี้จะพบกับความผิดหวัง ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ นอกจากนี้ ยังมีภาพยนตร์บางเรื่องที่ผูกความล้มเหลว ให้อยู่กับจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ตัวละครจะไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ตาม

ความหมายสุดท้ายคือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของประกอบจากหรือไม่มีความหมาย ในภาพยนตร์กลุ่มนี้ ใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องประกอบจากที่ไม่มีบทบาทใด ๆ เลย ส่วนมากมักเห็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะใกล้ แต่การที่บังคับมีให้ปรากฏบนภาพยนตร์แสดงว่าเป็นเจตนาของผู้สร้างภาพยนตร์ และในภาพยนตร์บางเรื่องก็แสดงให้เห็นยี่ห้อของเครื่องดื่มอย่างชัดเจน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีจากเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับประเภทภาพยนตร์ รัยของตัวละคร และบทบาทของตัวละครที่มีความสำคัญต่อเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1) ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีจากเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับแนวภาพยนตร์ภาพยนตร์ประเภท Comedy (ตลก) เป็นแนวที่มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงที่สุดคือ 40 เรื่อง หรือร้อยละ 37.38 รองลงมาคือ Horror (สยองขวัญ) 22 เรื่อง

หรือร้อยละ 20.56 ประเภท Action-Adventure (น้ำ-ผจญภัย) 11 เรื่อง หรือร้อยละ 10.28 Teen Movies (วัยรุ่น) 9 เรื่อง หรือร้อยละ 8.41 Melodrama (ประโลมโลก) 8 เรื่อง หรือร้อยละ 7.48 Thriller (เขย่าขวัญ) และ Epic (มหากาพย์) ประเภทละ 3 เรื่อง หรือร้อยละ 2.80 Film noir (ฟิล์มนัวร์-ภาพยนตร์ที่ถ่ายแบบให้แสงน้อย เรื่องรวมมากเกี่ยวกับการฆาตกรรม ความเลวร้ายในใจมนุษย์) 2 เรื่อง หรือร้อยละ 1.87 Science Fiction & Fantasy (นิยาย วิทยาศาสตร์ และจินตนิมิต), Musical (ภาพยนตร์เพลง), Biopic(ชีวประวัติ) และ Animation (การ์ตูน) ประเภทละ 1 เรื่อง หรือร้อยละ 0.93 และประเภทอื่นๆ 5 เรื่อง หรือร้อยละ 4.67

2) ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีฉากเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับบ้านของตัวละคร
ตัวละครในวัยกลางคนมีส่วนเกี่ยวพันกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดจำนวน 79
เรื่อง หรือ ร้อยละ 42 วัยหนุ่มสาวจำนวน 62 เรื่อง หรือ ร้อยละ 33 วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย
จำนวน 34 เรื่อง หรือ ร้อยละ 18 วัยรุ่นจำนวน 7 เรื่อง หรือ ร้อยละ 4 วัยชรา จำนวน 4 เรื่อง
หรือ ร้อยละ 2 และวัยเด็ก จำนวน 1 เรื่อง หรือ น้อยกว่าร้อยละ 1

3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีฉากเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับ
บทบาทของตัวละคร

ภาพยนตร์ที่ตัวละครสำคัญต่อเรื่องเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีจำนวนมาก
ที่สุดคือ 76 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 71 ของภาพยนตร์ที่มีฉากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด
รองลงมาได้แก่ ภาพยนตร์ที่ตัวละครทั้งสำคัญและไม่สำคัญต่อเรื่องเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ และภาพยนตร์ที่ตัวละครไม่สำคัญต่อเรื่องเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี
จำนวน 24 และ 7 เรื่องตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 22 และ 7 ของภาพยนตร์ที่มีฉาก
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหมด

5. ตรายี่ห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์ที่มีฉากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปรากฏตราสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี
จำนวน 27 เรื่อง ได้แก่ โ Rodríguez, เอ็มเหรอ, ศพ, จอมมังเวทย์, เสือคากดาบ, ชั้มมีปืน,
กีเคลสัญญา, เดอะ เมีย, Me Myself ขอให้รักจงเจริญ, สายลับจับบ้านเล็ก, จี้, มือปืนเก้าเจง,

บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2, หมากเตะ รีเทิร์นส, โคลต์รัคเอิงเลย, มาภับพระ, มันช์ย์เหล็กไอล, เก่า เก่า, ลาง หลอก หลอน, เดอะ เลตเตอร์ เบียนเป็นส่งตาย, ลงของ, อกสามศอก สองกำปั้น, อสุจิก, ไฟร์พินาค, คนเดือด เมืองพัทยา นาค รักแท้/วิญญาณ/ความตาย และ ผีไม่จืดฟัน

ตรายี่ห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ปรากฏมากที่สุดได้แก่ สิงห์ จำนวน 16 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ช้าง จำนวน 9 เรื่อง Leo จำนวน 5 เรื่อง นอกจากนั้นตรายี่ห้อละ 1 เรื่อง ได้แก่ Heineken แม่โขง เบียร์ไทย Johnnie Walker, Spy, Asahi, Jack Daniel's, Bacardi และ Budweiser

วิธีการที่ตรายี่ห้อปรากฏในภาพยนตร์มากที่สุดคือ ตรายี่ห้อบนขาว หรือกระป๋อง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 18 เรื่อง ตรายี่ห้อบนกล่องบรรจุเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 8 เรื่อง โภสเดอร์ไมซ์นา จำนวน 5 เรื่อง ตู้ไฟ จำนวน 3 เรื่อง นอกจากนั้นวิธีการละ 1 เรื่อง ได้แก่ ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ (Billboard) ร่มชายหาด ป้ายผู้สนับสนุนแข้งสนาม ฟุตบอล ลานเบียร์ การจัดวางสินค้า (Product Display) สดีกเกอร์ รงราว และป้ายผ้าใบ尼ล

เมื่อแยกประเภทของภาพยนตร์ออกเป็นสองประเภทคือ ภาพยนตร์ที่เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์มีความสำคัญต่อเรื่อง และภาพยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญต่อเรื่อง พนความแตกต่างดังนี้

1) ภาพยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญต่อเรื่อง

ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้มีทั้งหมด 19 เรื่อง เป็นภาพยนตร์ที่ปรากฏตรายี่ห้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์อย่างชัดเจนจำนวน 16 เรื่อง ตรายี่ห้อที่มีมากที่สุดคือ สิงห์ จำนวน 13 เรื่อง รองลงมาคือ ลีโอ และ ช้าง ตรายี่ห้อละ 5 เรื่อง และตรายี่ห้อ Johnnie Walker, Spy, Asahi, Jack Daniel's, Bacardi และ Budweiser ตรายี่ห้อละ 1 เรื่อง

วิธีการที่ตรายี่ห้อปรากฏในภาพยนตร์มากที่สุดคือ ตรายี่ห้อบนขาวหรือกระป๋อง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 16 เรื่อง รองลงมาเป็นตรายี่ห้อบนกล่องบรรจุเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ จำนวน 3 เรื่อง ตู้ไฟ จำนวน 2 เรื่อง และโภสเดอร์ไมซ์นา ป้ายโฆษณาขนาด

ใหญ่ ร่มชายหาด ป้ายผู้สนับสนุนช้างสนามพูดบล ลานเบียร์ การจัดวางสินค้า (Product Display) สติกเกอร์ และธงราว วิธีละ 1 เรื่อง

ในภาคยนตร์กลุ่มนี้ มีจำนวน 13 เรื่อง ที่แสดงให้เห็นชัดเจนใน Credit title ว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นผู้สนับสนุนภาคยนตร์ ได้แก่เรื่อง Me Myself ขอให้รักจงเจริญ, สายลับจับบ้านเล็ก, จี, มือปืนเก่าเจ่ง, หมายเตะ รีเทิร์นส, โคลตรักเงิงเลย, มนุษย์เหล็กไหล, เก่า เก่า, ลา หลอก หลอน, เดอะ เลดเตอร์ เขียนเป็นสังตาย, ลงของ, อสุจัก และคนเดียว เมืองพัทยา ตรายี่ห้อที่ปราภูได้แก่ สิงห์, Benmore, Johnnie Walker, Smirnoff, Spy, Asahi, ลีโอ, ช้าง และBudweiser และมีภาคยนตร์ 2 เรื่องที่มีตรายี่ห้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ชัดเจนในภาคยนตร์แต่ไม่มีชื่อเป็นผู้สนับสนุนคือ เดอะ เมีย ปราภูตรายี่ห้อ สิงห์ และเรื่อง ฝิ่นจิ้มฟัน ปราภูตรายี่ห้อ ลีโอ

2) ภาคยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญต่อเรื่อง

ภาคยนตร์ในกลุ่มนี้มีทั้งหมด 8 เรื่อง เป็นภาคยนตร์ที่ปราภูตรายี่ห้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์อย่างชัดเจนจำนวน 2 เรื่อง ตรายี่ห้อที่มีมากที่สุดคือ ช้าง จำนวน 4 เรื่อง รองลงมา คือ สิงห์ จำนวน 3 เรื่องและตรายี่ห้อ Heineken เบียร์ไทยและแม่โขงตรายี่ห้อละ 1 เรื่อง วิธีการที่ตรายี่ห้อปราภูในภาคยนตร์มากที่สุดคือ ตรายี่ห้อบันกะล่องบรรจุเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ จำนวน 5 เรื่อง รองลงมาคือ โปสเตอร์โฆษณา จำนวน 3 เรื่อง ตรายี่ห้อบันขาวด หรือกระป๋อง จำนวน 2 เรื่อง และตู้ไฟ จำนวน 1 เรื่อง

ในภาคยนตร์กลุ่มนี้ มีจำนวน 2 เรื่อง ที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นผู้สนับสนุนภาคยนตร์ ได้แก่เรื่อง โรงเตี๊ยม และซัมมือปืน ปราภูตรายี่ห้อสิงห์ และ โรงงานสุราบางยี่ขัน

อภิปรายผล

ภาคยนตร์ไทยดังเดิม พ.ศ. 2548 – 2550 จำนวน 128 เรื่องนั้น เป็นผลผลิตด้าน วัฒนธรรมไทยที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมไทยกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถอภิปราย

ได้หลายแห่งมุ่งทั้งจากทฤษฎีสัญญาณวิทยา ทฤษฎีมายาคติ ทฤษฎีวิถกรรม ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม ทฤษฎีการสร้างภาพยนตร์ ตลอดจนวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ภาพยนตร์ไทยพัวพันกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมาก

จากการเก็บข้อมูลภาพยนตร์ไทยที่ได้นำมาวิจัยทั้งหมด 128 เรื่อง พบร่วมภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากถึง 107 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 83.59 ของภาพยนตร์ไทยทั้งหมด จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมากถึง 610 ฉาก เวลารวม 646.54 นาที ดังนั้นภาพยนตร์ไทยที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละเรื่อง ใช้เวลา กับจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยแล้วมากถึง 6.30 นาที

ในจำนวนนี้ ภาพยนตร์ที่ใช้เวลา กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือเรื่อง คนเดือด เมืองพักยา มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมกันเป็นเวลา 35.11 นาที หรือร้อยละ 45.52 ของเวลาในภาพยนตร์ทั้งหมด และหากพิจารณาถึงภาพยนตร์ที่มีเวลาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูงกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 41 เรื่อง จะพบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งสำคัญต่อเนื้อเรื่อง ทั้งสิ้น เพราะมีส่วนทำให้เนื้อเรื่องเดินได้ต่อไป

ปริมาณที่มีมากขนาดนี้สะท้อนให้เห็นภาพของสังคมไทยที่มีความผูกพันกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างจากภาพยนตร์ไทย เพราะจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550 : ระบบออนไลน์) พบร่วม ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นผู้ดื่มสุราจำนวนถึง 14.9 ล้านคน หรือร้อยละ 29.3 ของประชากรในการสำรวจทั้งหมด สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ปริมาณการดื่มในภาพยนตร์กับสังคมจริงนั้นมีมากพอ กัน

2. ภาพยนตร์ไทยนำเสนอเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเด่นชัด

จากการวิจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับบทบาทของตัวละครแล้ว พบร่วม ภาพยนตร์ที่มีตัวละครสำคัญเกี่ยวพัน กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีจำนวนถึง 76 เรื่อง ในขณะที่ภาพยนตร์ที่มีทั้งตัวละครสำคัญและไม่สำคัญ เกี่ยวพัน กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 24 เรื่อง ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครไม่สำคัญเกี่ยวพัน กับ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีเพียง 7 เรื่องเท่านั้น ย่อมเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นชัดเจนว่า เมื่อมีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จำเป็นหรือไม่ก็ตาม บทบาทตัวละครสำคัญ ก็สร้างความสำคัญกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปพร้อมกัน เนื่องจากบทบาทของตัวละครสำคัญถูกนำเสนอให้เห็นเด่นชัด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่กับตัวละครสำคัญถูกนำเสนออย่างเด่นชัดไปด้วย

เมื่อมองในแง่ขนาดภาพแล้ว ภพยนตร์ก็นำเสนอเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน ไม่แพ้กัน แม้ว่าขนาดภาพที่ใช้มากที่สุดคือ LS เป็นขนาดภาพกว้างที่ทำให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดเล็กแต่เมื่อรวมขนาดภาพอื่นๆ เข้าด้วยกัน นั่นคือ MS ที่เห็นรายละเอียด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ค่อนข้างชัดเจน และเป็นขนาดภาพที่ทำให้เห็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมต่างๆ และ CU ซึ่งเป็นขนาดภาพที่เห็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน ก็นับว่าผู้ชมได้พบเห็นภพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภพยนตร์ไทยอย่างเด่นชัด มากกว่าแค่การชำนาญมอง และที่สำคัญคือ แม้การใช้ภาพขนาด LS จะเห็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาดเล็ก แต่ผู้ชมก็ยังเห็นบรรยากาศโดยรอบที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้อย่างชัดเจน จนนับได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นภาพใกล้หรือภพกว้าง ต่างก็นำเสนอเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เด่นชัดเหมือนกัน

3. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งในภพยนตร์ไทย

นอกจากปริมาณจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากในภพยนตร์ไทยดังที่ได้แสดงไปแล้วนั้น ยังพบว่า มีภพยนตร์จำนวนถึง 43 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 33.59 ของภพยนตร์ทั้งหมดที่จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีผลต่อเรื่อง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหล่านี้ หากตัดออกไปเนื้อเรื่องยังคงเดินไปได้อย่างราบรื่น หน้าที่ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภพยนตร์บางเรื่องก็มีน้อยมาก เช่น เป็นของประกอบจากเพื่อเสริมความสมจริง เช่นในร้านขายของชำในภพยนตร์เรื่อง Season Change เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย มหา'ลัย เมืองแร่ และแค่เพื่อนคู่พ่อ ของที่เช่นในตู้เย็นหรือชั้นวางของในภพยนตร์เรื่อง โสดรัก เอิงเลย, ใจໄล และพลอง ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ข้างถนนในภพยนตร์เรื่องเพื่อน

สนิท เป็นเครื่องแสดงบุคลิกของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง เสือภูเขา, ผู้จ้างหนัง และ ประจัญบาน 2 เป็นต้น

เมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้งที่ใช้ถ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า มุมกล้องระดับสายตาหรือ มุมกล้องปกติใช้ถ่ายมากที่สุด ตามทฤษฎีทางการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น มุมกล้องระดับสายตาพนหนึ่นได้มากที่สุด สิ่งที่ถูกถ่ายจะมีสถานะเท่ากับคนดู และทำให้คนดูพิจารณาสิ่งนั้นได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นมุมภาพระดับสายตาทำให้เห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งสามัญ เพราะถูกนำเสนออย่างเป็นปกติ และบังทำให้คนดูพิจารณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วย

4. ภาพยนตร์ไทยส่วนหนึ่งสร้างความจริงทางสังคมให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องดี

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีฉากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 107 เรื่อง พบร่วมกัน ความหมายในแต่ละภาพมีความหมายในแต่ละภาพหลากหลายกว่าในแต่ร้าย ความหมายในแต่เดียว มี 9 ความหมาย ได้แก่ ความใกล้ชิดสนิทสนม การเฉลิมฉลอง การเปิดทางสู่ความรัก ความสนุกสนานหรือการพักผ่อน ความมุ่งมั่น ความสุข ความจริงใจ ความเป็นผู้ใหญ่ และการเปิดรับสิ่งใหม่ ในขณะที่ความหมายในแต่ร้ายมีเพียง 5 ความหมาย ได้แก่ ความเลว การปฏิเสธระเบียบสังคม ความหายนะ การจอมอยู่กับปัญหาหรือหนีปัญหา และความล้มเหลว

สิ่งที่ภาพยนตร์ไทยให้ความหมายด้านเดียวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ชัดเจนคือ แอลกอฮอล์เป็นความใกล้ชิดสนิทสนม ที่ไม่ว่าจะเป็นญาติ เพื่อน หรือแม้แต่คนที่เพิ่งพบหน้ากัน หากต้องการสร้างความสนิทสนม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการรวมคนทั้งในทางกายภาพและจิตใจ เมื่อนำความหมายเหล่านี้มาเทียบกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น คล้ายคลึงกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย อาทิ ประจิ โพธิอาสา (2541 : ระบบออนไลน์) ที่มีผลการวิจัยสรุปได้ว่า เยาวชนส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักเป็นปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังเยาวชนอันได้แก่ เพื่อน และครอบครัว โดยเฉพาะเพื่อนสนิทจะเป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และงานวิจัยของวีรวรรณ เล็กสกุล ไซ แลจินตนา เทพทรงวัจ

(2545 : 81) ระบุว่า “การมีญาติหรือผู้ใกล้ชิดดีมีเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นประจำดูเหมือนจะมีผลต่อการดื่ม” หรือจะเป็นการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550: ระบบออนไลน์) ที่พบสาเหตุหนึ่งของการเริ่มดื่มสุรา คือ ตามอย่างเพื่อน ร้อยละ 23.3 ดังนั้นภาษาพยนตร์ได้ส่งสารตอกย้ำให้สังคมอย่างชัดเจนว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้คนใกล้ชิดสนใจสนมงกัน

ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกความหมายหนึ่งที่ภาษาพยนตร์ไทยสร้างป้อยครั้ง จนนับได้ว่าเป็นมายาคติ นั่นคือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเฉลิมฉลอง เนื่องจากบ่อยครั้งที่มีจากการฉลองไม่ว่าจะเป็นงานเล็กที่มีแต่กลุ่มเพื่อนสนิท หรืองานใหญ่ที่มีคนหิ้งหมุนบ้านเข้าร่วม ต่างก็มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หากเทียบกับพฤติกรรมของคนในสังคมไทยแล้ว ก็พบว่าใกล้เคียงกัน ดังที่ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานผลสถานะหุ้นของ การเริ่มดื่มสุราของผู้ที่ดื่มสุรา พบว่าส่วนใหญ่ตอบว่ามาจากการเข้าสังคม/การสังสรรค์ (ร้อยละ 41.2) จากเฉลิมฉลองที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งของงานบ่อยครั้งนี้เป็นการสร้างความจริงทางสังคมอย่างหนึ่งว่า เมื่อมีงานฉลอง ต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะเป็นในภาษาพยนตร์หรือสังคมจริงก็ตาม

ภาษาพยนตร์ไทยอีกหลายเรื่องสร้างมายาคติว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นความสนุกสนานหรือการพักผ่อน โดยเฉพาะช่วงกลางคืน เพราะไม่ว่าจะเป็นการพักผ่อนอย่างเงียบสงบ การพักผ่อนในสถานบันเทิงยามค่ำคืน สถานที่ท่องเที่ยว Yam ค่ำคืน สถานที่ซึมการแสดงเพื่อความบันเทิงสนุกสนาน ต่างมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วย เสมือนหนึ่งว่า การพักผ่อนหรือความสนุกสนานนั้น เป็นการหลีกหนีจากตัวตนในตอนกลางวัน เมื่อเข้าสู่ต่อนกลางคืน จะต้องเปลี่ยนแปลงเป็นอีกคนหนึ่ง และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้การเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์ขึ้น เนื่องจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สร้างความมีเนma จนลืมเลือนสิ่งที่เคยกังวลไป แล้วเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งความสนุกสนานและการพักผ่อนได้เต็มที่ หากดูในสังคมไทยปัจจุบันนี้แล้ว จะพบว่ามีสถานบันเทิงยามค่ำคืนที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดขึ้น

หมายความว่า การพัฒนาหรือการแสวงหาความสนใจสูงสุดโดยเฉพาะตอนกลางคืนนั้น จะต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนสำคัญด้วย

นอกจากนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังถูกสร้างความหมายขึ้นมาว่าเป็นเครื่องมือนำทางสู่ความรัก ซึ่งรวมถึงการร่วมรักอย่างสมยอมด้วย จากที่ภาพนิทรรศทางต่อห้ายเรื่องที่มีบทที่รักกิดขึ้น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกใช้เป็นต้นทางแห่งความรัก เนื่องจากต้องดูแลกันและกันจากความหมาย หรือความหมายทำให้พูดความในใจเข้าใจและรักกัน หรือแม้แต่การที่คนสองคนจะได้พบกันอย่างจริงใจเป็นครั้งแรก ก็ยังใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องมือทำให้เกิดความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น จึงนับว่าการสร้างความจริงทางสังคมในข้อนี้นับเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากในความเป็นจริง มีอาจคาดเอาได้ว่า คนเราจะเกิดความรักอย่างมีสติต่อ กันได้มากน้อยแค่ไหน

ความหมายอีกด้านหนึ่งที่ภาพนิทรรศไทยและอาจรวมถึงผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ในการทำโฆษณา คือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นความมุ่งมั่น ทั้งที่ความมุ่งมั่นไม่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิงก็ตาม แต่มีภาพนิทรรศทางเรื่อง สร้างบุคลิกตัวละครที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น มีความพยายามทำสิ่งที่ตนเองเห็นว่ามีค่า พร้อมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่ได้เป็นเครื่องมือในการทำงานโดยตรง แต่ก็เป็นส่วนสำคัญที่ต้องคู่กับความมุ่งมั่น เนื้อหาในลักษณะนี้ใกล้เคียงกับวิธีการสื่อสารทางการตลาดของผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังที่วิชัย โปษยะจินดา และคณะ (2542 : ระบบออนไลน์) พบว่าการนำเสนอคุณสมบัติของเครื่องดื่มในด้านบวก อาทิ การประชาสัมพันธ์ของผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้เข้าใจว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มแล้วไม่เม่า ทำให้กล้าทำงานสิ่งนั้น มีพลังมากกว่าการนำเสนอด้านลบของเครื่องดื่ม ปล่อยให้สังคมเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วยตนเองทำให้ผู้ดื่มยังไม่ตระหนักรึ่งผลเสียมากนัก

ผู้สร้างส่วนหนึ่งอาจเห็นว่า ภาพนิทรรศเป็นเงาะท่อนสังคม ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง สังคมไทยก็เต็มไปด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างธรรมชาติสามัญ แต่หากมองในมุมกลับกัน

ภาพยนตร์เป็นหน่วยหนึ่งในการเรียนรู้สังคมจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม สังคมก็อาจเรียนรู้คุณความดีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นสารแ芳เข้ามาได้

5. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องสนุก ชวนหัว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับแนวภาพยนตร์พบว่า ภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นภาพยนตร์ประเภท Comedy หรือภาพยนตร์ตลก มากที่สุดถึง ร้อยละ 37.38 นอกจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะปราภูในภาพยนตร์ประเภทตลกเยอะที่สุดแล้ว เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นสิ่งสำคัญในมุกตลกในภาพยนตร์หลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น เรื่องการกิจบิตรเบิดรัก, เท่งโหน่งคนมหาเฮีย, ครอบครัวตัวดำเนิน และอีกหลายเรื่อง หรือการสร้างบุคลิกตัวละครบางตัวให้เป็นคนติดสุรา แต่ดูตกล่นน่าขัน เช่นในภาพยนตร์เรื่อง หลวงพี่เท่ง, การกิจบิตรเบิดรัก หรือแม้แต่ทหารพม่าที่มีท่าทีเมามายอย่างน่าขันในภาพยนตร์ก็ล้วนเรื่อง ก้านกลวย

ในการณ์นี้จึงน่าเป็นห่วงอย่างยิ่งที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปอยู่ในภาพยนตร์แนวที่คนหลากร้ายรวมทั้งเด็กจะเข้าไปชมด้วย โดยผู้สร้างมองว่า ภาษาไม่หมายความในภาพยนตร์เป็นสิ่งที่เพียงพอแล้วสำหรับภาพยนตร์ที่ดูได้ทั้งครอบครัว ดังที่ข่าวภาพยนตร์เรื่องครอบครัวตัวดำเนิน (2550 : ระบบออนไลน์) สัมภาษณ์ บำรุง ผ่องอินทรีย์ หรือโน้ต เชิญยิม ผู้กำกับภาพยนตร์ว่า “เรื่องนี้เป็นความผูกพัน เป็นความรัก ความเสียสละ ของคนในครอบครัว อย่างให้พากันมาตรฐานทั้งครอบครัวจะได้รู้ความหมายของคำว่า ครอบครัว ขึ้นเยอะ แล้วผมมั่นใจว่าจะไม่มีคำพูดหยาบคาย ให้ระบายหูระคายตาแน่นอน แล้วเรื่องนี้ป้อ - ณัฐวุฒิ สถิตใจ พระเอกของเรื่องนี้ เขาจะเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ร้องลำตัด ร้องเพลง ฉ้อย พูดอะไรเป็นบทเป็นกลอนตลอด ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่บางทีเราเก็บไม่ค่อยได้เห็น และอาจจะลืม ๆ ไปแล้วด้วย เรื่องนี้ ครอบครัวตัวดำเนิน แต่ใจขาด อย่างให้สังคมคนขาว ๆ อย่าใจดำเนิน” แสดงให้เห็นว่า ประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ปราภูชัดเจนในภาพยนตร์เรื่องนี้ ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมสมสำหรับเด็ก และเยาวชน

6. ภาพยนต์ไทยส่วนหนึ่งพยายามแสดงว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี แต่ วิธีการไม่ชัดเจน และเน้นที่เครื่องดื่มมากเกินไป

ภาพยนต์หลายเรื่อง มีเนื้อเรื่องที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องไม่ดี เช่น เรื่องหลวงพ่เท่ง บังไกกรัก และหากดูจากสภาพแสลงในภาพยนต์แล้ว จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนมากเป็นชา Low key ที่โดยทุกชีวีการถ่ายภาพยนต์แล้วทำให้เกิดความรู้สึกผากล้า ปีศาจ สิ่งลึกลับ และความทุกข์ยาก แต่หากมองลึกลงไปในรายละเอียดพบว่า ชา Low key ในภาพยนต์หลายเรื่อง เป็นเพียงเพราะการสร้างจากในตอนกลางคืน

หากมองจากมุมในการถ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เป็นภาพมุ่งสูงน้อยมาก ตามทุกชีวีการสร้างภาพยนต์แล้ว ภาพมุ่งสูงให้ความรู้สึกน่าเบื่อหน่าย ทำให้สิ่งที่อยู่ในภาพไม่น่าเกรงขาม และไม่สำคัญ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า มีภาพยนต์อยู่ไม่กี่เรื่องที่เจตนาให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่สำคัญ

ดังนั้นในจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่ได้สร้างให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องไม่ดี เนื่องจากสภาพแสลง Low key เป็นเจตนาให้รู้สึกถึงเวลากลางคืน และการใช้ภาพมุ่งสูงก็มีเพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะอื่นซึ่งมีจำนวนมาก ทำให้ภาพยนต์ไทยที่แม้พยายามให้ความหมายด้านลบกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากเนื้อเรื่อง ก็ยังไม่สามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี แต่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากที่ปรากฏในภาพยนต์นั้น เป็นสิ่งที่ผู้ชมเห็นชัดกว่า

7. ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขัดแย้งกัน ตอกย้ำให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นส่วนประกอบในสังคม

ตามที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีทั้งความหมายด้านดี และความหมายด้านไม่ดี จึงดูเหมือนว่า ภาพยนต์ไทยสร้างความหมายที่ขัดแย้งกัน ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่งของมายาคติที่ในสังคมหรือวัฒนธรรมหนึ่งเมื่อมีมายาคติใดเกิดขึ้น ก็จะมีมา ya คติขัดแย้งในวัฒนธรรมย่ออย่างเดียวเสมอ

ดังจะเห็นได้ในภาษาญี่ปุ่นที่ให้ความหมายกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสองด้าน และที่นำสันใจคือ แม้แต่ในภาษาญี่ปุ่นเองเดียวกันก็มีความหมายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เช่นเรื่องกระสือวะลินไทน์ มตัวละครสองคนที่บุคลิกแตกต่างกัน คนหนึ่งคือลุงโกรง ภารโรง สูงอายุใจดีที่คอยช่วยเหลือเพื่อน และมีความจริงใจกับคนอื่น ในขณะเดียวกัน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลซึ่งเมื่อดื่มแอลกอฮอล์ก็มีนิสัยโหดร้าย คิดไม่ซื่อต่อคนอื่น ทั้งสองคนนี้ต่างก็ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า อิเกะลายเรื่อง กิมีลักษณะเช่นนี้ เช่น ผีเสื้งลูกคุณ ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช 2 ประกาศอิสรภาพ, Brave กล้า หยุด โลก เป็นต้น

ดังนั้นภาษาญี่ปุ่นจึงให้ความหมายต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ขัดแย้งกันเอง จนอาจสะท้อนให้เห็นได้ว่า ไม่ว่าจะมองจากแง่มุมใดของสังคมไทย ต่างก็มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นส่วนหนึ่งด้วยเสมอ

8. โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งเข้ามายังภาษาญี่ปุ่น

ผลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราปี 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ(2550 : ระบบออนไลน์) พบว่าในระหว่าง 12 เดือนก่อนหน้าสัมภาษณ์ ประเภทของสุราหรือเครื่องดื่มมีน้ำมันมากที่สุด ร้อยละ 45.7 รองลงมา คือสุราขาวกับสุราสียี่ห้อไทย คือ ร้อยละ 39.2 และ 10.7 ตามลำดับ

การที่เบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีคนดื่มมากที่สุด น่าจะเป็นผลจากการทำการสื่อสารการตลาดในหลายรูปแบบ รวมทั้งการเป็นผู้สนับสนุนในภาษาญี่ปุ่นด้วย ดังจะพบว่า ตรายี่ห้อสามอันดับแรกที่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่น เป็นตรายี่ห้อเบียร์ทั้งสิ้น ได้แก่ สิงห์ จำนวน 15 เรื่อง รองลงมาได้แก่ ช้าง จำนวน 9 เรื่อง และลีโอจำนวน 5 เรื่อง การที่ผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นิยมใช้โฆษณาแห่งในภาษาญี่ปุ่นนั้น ตรงกับงานวิจัยของโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาวะสังคม (2550) ที่พบว่า เนื้อหาโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักเน้นแหล่งต้นที่มาของแอลกอฮอล์ และเป็นโฆษณาแห่งมากกว่าโฆษณาตรายี่ห้อ

ภาษาญี่ปุ่นที่มีผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สนับสนุนนั้น พบว่าส่วนมากเป็นภาษาญี่ปุ่นที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสำคัญกับเนื้อร่อง จึงขาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไม่ได้ เพราะเป็นส่วนที่ทำให้เนื้อเรื่องเดินไปได้ แต่ส่วนภาพยนตร์ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสำคัญกับเนื้อเรื่องนั้น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกยกด้วยดเข้ามาในภาพยนตร์บางเรื่องอย่างโใจแจ้ง เช่น เป็นโปสเตอร์โฆษณาในรถไฟฟ้า หรือติดในห้องพักส่วนตัว จึงนับว่า การโฆษณาแฟงของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อภาพยนตร์ไทยไม่ทางตรงผ่านเนื้อเรื่อง ก็โดยอ้อมผ่านจากต่าง ๆ

แม้ว่าจะมีกฎหมายควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายฉบับ ได้แก่ “กฎหมายว่าด้วยการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และเครื่องดื่มที่ผสมกาแฟเพื่อสุขภาพ ในโรงภาพยนตร์และทางป้ายโฆษณา พ.ศ. 2547” “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551” มาตรา 32 และ มาตรา 43 และ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๕๐๙/๒๕๕๘ เรื่อง ห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แต่สาระในกฎหมายเหล่านี้ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนเกี่ยวกับโฆษณาแฟงในภาพยนตร์ ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ยังสามารถอ้างได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง และทำให้สามารถอวดอ้างสรรพคุณของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอ้อม ผ่านเนื้อเรื่องในภาพยนตร์

9. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเยาวชน

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์นั้น เป็นวัยหกปี สามماกระล 33 และเป็นวัยรุ่นร้อยละ 4 อีกทั้งภาพยนตร์ประเภทภาพยนตร์วัยรุ่น (Teen Movies) ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีตัวละครเป็นวัยรุ่น และเน้นกลุ่มผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น ก็เป็นประเภทภาพยนตร์ที่มีฉากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 9 เรื่อง จัดอยู่ในอันดับที่ 5

เมื่อเทียบกับการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราปี 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550 : ระบบออนไลน์) นั้น พบรากลุ่มเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่คาดเดียวระหว่างวัยรุ่น และวัยหนุ่มสาวในงานวิจัยนี้ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถึง ร้อยละ 21.9 ของจำนวนประชากรกลุ่มเยาวชน แม้แต่ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง ก้านกล้าย ซึ่งเป็นภาพยนตร์

สำหรับเด็ก ก็มีจากทั่วไปมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเมาหมายและแสดงกิริยาน่าขึ้นจนทำให้เด็กคงไม่พลาดจากนี้

โดยธรรมชาติของคนในวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวต้องการเพื่อน มักทำตามเพื่อนและชอบลอง ดังนั้นการเห็นภาพดาราในวัยเดียวกัน ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็ทำให้ผู้ชุมชนที่เป็นวัยรุ่น และวัยหนุ่มสาว ได้เรียนรู้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านภาษาญี่ปุ่น และอาจอยากรำคา้นบ้าง ซึ่งนับว่าอาจสร้างปัญหาได้ เนื่องจากในวัยนี้ เป็นวัยที่ยังมีประสบการณ์ไม่มากนัก อาจยังไม่เห็นตัวอย่างด้านลบรายการของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และที่สำคัญเป็นวัยที่ควบคุมตนเองได้ไม่เต็มที่ เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สร้างภาษาญี่ปุ่นและผู้เกี่ยวข้อง

1. หน่วยงานที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ควรเป็นผู้สนับสนุนภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ หากยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการโฆษณาแห่งในภาษาญี่ปุ่น หน่วยงานที่รับรองคัด้านการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น่าจะเป็นผู้สนับสนุนภาษาญี่ปุ่นโดยสิ้นเชิงเพื่อชี้พื้นที่ในภาษาญี่ปุ่น และต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างภาษาญี่ปุ่นด้วย เพราะหากในภาษาญี่ปุ่นพยายามจะบอกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี แต่ยังคงเน้นให้เห็น หรือย้ำประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน ก็ยังคงเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อไปได้

2. ผู้สร้างครรภายามหลีกเลี่ยงจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มากที่สุดจนถึงไม่มีเลย เนื่องจากหากดูจากภาษาญี่ปุ่นหลายเรื่องจะพบว่า จากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายจากไม่มีความจำเป็น แม้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะถูกนำมาใช้เพื่อประกอบกับเรื่องให้สมจริงก็ตาม แต่ในการสร้างภาษาญี่ปุ่นนั้น เป็นการสร้างเรื่องแต่ง หรือ Non – fiction จึงไม่มีความจำเป็น

จะต้องจำลองรูปแบบของสังคมในด้านไม่ดีโดยเนพะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติดชนิดที่สร้างปัญหาให้กับสังคมไทยอย่างมากในทุกวันนี้

โดยเนพะอย่างยิ่ง การสร้างให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความหมายดี ไม่ว่าจะเป็นการเฉลิมฉลอง การแสดงมิตรภาพ หนทางสุรักและอื่นๆ ควรเป็นสิ่งต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง หากภาพยนตร์เรื่องนั้นมีแนวโน้มที่เด็ก และเยาวชนจะเข้าไปปน

ผู้สร้างภาพยนตร์ควรตระหนักรอย่างยิ่งว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัญหาของสังคมไทย โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชน แม้ว่าการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพยนตร์จะสมจริงยิ่งขึ้น แต่ต้องตระหนักรู้ว่า สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันรายล้อมไปด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากมายอยู่แล้ว ภาพยนตร์ก็น่าจะเป็นทางเลือกในการเสนอสังคมด้านเดียว

ข้อเสนอแนะสำหรับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งประเภทภาพยนตร์

ตามที่ได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดีทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่กำหนดให้มีการแบ่งประเภทของภาพยนตร์ออกเป็น 7 ประเภทได้แก่ (1) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู (2) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป (3) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป (4) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป (5) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป (6) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดูและ (7) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร และต่อมามีกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒(ราชกิจจาฯ บกช., 2552:13 – 16) เพื่อนิยามประเภทของภาพยนตร์ทั้ง 7 ประเภทให้มีความชัดเจนขึ้น

ภาพยนตร์ประเภทที่ (2) (3) (4) และ(5) นั้น เป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ไม่ได้ห้ามผู้ชมในวัยที่รับดู แต่เป็นประเภทแนะนำสำหรับผู้ชม ในเนื้อหาของกฎกระทรวงฉบับนี้ระบุเกี่ยวกับสารเสพติดในภาพยนตร์แต่ละประเภทดังนี้ พอสรุปได้ดังนี้

ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป ไม่มีลักษณะของภาพยนตร์ตามข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 สำหรับภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไปต้องไม่มีลักษณะเนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป ต้องไม่มีลักษณะ เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติดซึ่งอาจชักจูงใจให้ผู้ชมเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

ในกฎกระทรวงฉบับนี้ มิได้กำหนดชัดเจนกว่า สารเสพติดครอบคลุมแค่ไหน และห้ามแต่การใช้สารเสพติด ดังนั้นผู้สร้างภาพยนตร์ที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจหลบเลี่ยงด้วยการไม่ดื่มให้เห็นแต่ทำให้เข้าใจได้ว่า ดื่ม หรือการใช้ตราชาย์ห้อแฟงเข้ามาในภาพยนตร์ ซึ่งจะทำให้ผู้ชมรับสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ต่อไป

ดังนั้นควรมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในการแบ่งประเภทภาพยนตร์ให้ชัดเจน สำหรับภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันจะเป็นการป้องกันภาพยนตร์ที่มีกลุ่มเป้าหมาย เป็นเด็ก และเยาวชน มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ หรืออย่างน้อยที่สุด ควรมีนโยบายในเรื่องนี้ สำหรับคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้มีหน้าที่ในการตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ ให้ความสนใจกับภาพยนตร์ที่มีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิจัย

1. ควรทำวิจัยในประเด็นนี้ต่อเนื่อง ทราบเท่าที่ปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังคงมีอยู่เป็นจำนวนมาก และภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมสูง และรวมถึงภาพยนตร์จากต่างประเทศที่เข้าฉายในประเทศไทยด้วย

2. ควรขยายมุ่งมองในการทำวิจัยไปยังสื่อการแสดงประเภทอื่น ที่ได้รับความนิยม เช่นละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นรายการโทรทัศน์ที่เชื่อว่ามีผู้ชมมากที่สุดและรายการประเภทอื่น ๆ

นอกจากนี้การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับผู้สร้างภาพยนตร์ เพื่อทดลองสร้างภาพยนตร์ที่มุ่งลดจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กูญกระทรงว่าด้วยการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และเครื่องดื่มที่ผสมกาแฟเข็น ในโรงพยาบาลและทางป้ายโฆษณา พ.ศ. 2547. (2547).

กรุงเทพฯ.

กมลพิพิญ วิจิตรสุนทรกุล. (2542). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหაบัณฑิต.

สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

กาญจนา แก้วเทพ. (2541). การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : โครงการต่างและเอกสารวิชาการ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2548). ประมวลสาระชุดวิชา 15701 ปรัชญาในประเทศ และการทฤษฎีการสื่อสาร. หนบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์.

กิติมา สุรสนธิ. (2541). ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการศาสนาและสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาวะสังคม. (2550). โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อฟรีทีวี : กรุงเทพฯ.

จุรีย์ อุสาหะ และเครนเนีย จุฬาเสริกุล. 2548. สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 14(1), 1-8.

โน๊ต' การันตีครอบครัวตัวดำเนินรายการ แทรกวัฒนธรรม (2550). เดลินิวส์. อ้างถึงใน Mthai. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2552. จาก <http://movie.mthai.com/movie-news/38358.html>.

บันฑิต ศรีโพศาล และคณะ. (2549). ทำไม่ต้องควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยสื่อเชิง. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

บัณฑิต ครุพิศาล และคณะ. (2549). รายงานสถานการณ์สุรา ประจำปี พ.ศ. 2549.

กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ประกิจ โพธิอากาศ. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัด พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์มหบันฑิต.

สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา. (2473). “พระราชบัญญัติภาษณตร์ พุทธศักราช 2473.” เล่ม 47: 194-203.

ราชกิจจานุเบกษา. (2522). “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522.” เล่ม 96 ตอนที่ 72 : 20 – 47.

ราชกิจจานุเบกษา. (2549). “คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ 504/2549 เรื่อง ห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์.” เล่ม 123 ตอนพิเศษ 111 ง.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑.” เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก. : 34 – 49.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). “พระราชบัญญัติภาษณตร์และวิธีทัศน์ พ.ศ. 2551.” เล่ม 125 ตอนที่ 42 ก. : 116 – 140.

ราชกิจจานุเบกษา. (2552). “กฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาษณตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒.” เล่ม 126 ตอนที่ 52 ก. : 13 – 16.

วิชัย โปษยานนท์ และคณะ. (2542). โครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อหารมาตราการทางเลือกป้องกันแก้ไข. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยระบบสารสนเทศสุข.

วีรวรรณ เล็กสกุลไชย และจินตนา เทพทรงวัช. (2545). การบริโภคเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ของคนไทย. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 11(6), 812-818.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2550). บทสรุปผู้บริหาร ผลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราปี 2550. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2552. จาก [Online] http://service.nso.go.th/nso_nsopublish/service/survey/smokeExe_50.pdf ().
- Barthes,R. (1967). อ้างถึงใน. **Theories of Mass Communication**.
- Berger, Peter L. and Luckmann, T. (1966). **The Social Construction of Reality : A Treatise in the Sociology of Knowledge**. New York : Viking Penguin.
- Ronald Bergan (2006) **Film**, New York : DK Publishing.
- Watson, P. 2007. Nelmes, J, ed. **Introduction to Film Study**. 4th edition. New York : Routledge.